

Ponència d'Elisa Muxella- 6è Congrés del PS, 4 juny 2005

“Molt bon dia a tots i a totes, abans de començar volia precisar que en aquesta ponència hi ha tota una sèrie de firmes i que aquestes són a títol individual, repeteixo: a títol individual, primera perquè moltes persones m'ho van dir, no fem part de l'Espai 2005, i em van recalcar que ho feien a títol individual i per respecte a tots vosaltres, vull que quedi clar. Dit això parlaré sobre aquesta ponència.

“Sobre la despenalització de l'avortament”

Des del respecte però amb el dret a la discrepància, aquest és un tema del que no solament s'ha de debatre si no que també s'ha d'abordar la seva despenalització en els supòsits que creiem ineludibles.

En el món solament hi ha uns pocs països entre els quals hi figura Andorra, en aquests pocs països l'avortament no existeix en cap supòsit, ni tan sols quan hi ha perill de mort per la mare. És a dir que a Europa tots els països tenen regularitzada aquesta qüestió de l'avortament, un país catòlic com és Irlanda en el supòsit de que la mare estigui en perill de mort és acceptat l'avortament. Les legislacions més restrictives a nivell de tot el món les trobem a Amèrica Llatina -exceptuant Cuba- i tot i així en els supòsits, torno a repetir, de perill de mort de la mare, de violació i de incest, l'avortament està acceptat.

Si fem referència a Espanya els tres supòsits que avui per avui hi figuren són: el de mort de la mare, en cas de violació y per malformacions físiques o psíquiques del fetus.

El quart supòsit que seria per raons socio-econòmiques, en aquests dies s'està debatent i s'està portant a "las Cortes Españolas" el quart supòsit

A França també hi ha un nou projecte de llei relatiu a l'”i.v.g.”(interruption volontaire de grossesse) en el qual es proposa: ampliar el termini per poder avortar: de 10 a 12 setmanes, recordem que en el conjunt dels països d'Europa el termini per avortar normalment és entre 10 i 12 setmanes, a França avui per avui és a 10 setmanes i volen allargar aquest termini; quan els menors que vulguin fer-se una intervenció voluntària de l'embaràs, fins ara a França es necessitava l'autorització parental, amb aquesta nova proposta poden estar acompanyats per una persona adulta escollida per ells; i d'altra banda queda despenalitzada la publicitat sobre la interrupció voluntària de l'embaràs

Andorra no pot continuar essent en aquest aspecte un petit reducte d'Europa i de la resta de països del món, obviant un problema vigent en la nostra societat com és el fet que les dones d'aquí, que no puguin o no vulguin dur a terme un embaràs, encara avui no els sigui legal avortar en el país on viuen i treballen.

No podem tancar els ulls i donar per fet que com que és un tema tabú i que la solució és tan fàcil com viatjar uns quilòmetres, cap al nord o cap al sud, cap a França o cap a Espanya per a solventar el problema.

Hem de poder solventar els nostres problemes sense esperar que siguin els altres els qui ens treguin les castanyes del foc. No podem mirar cap una altra banda o eludir la qüestió perquè ara no és el moment més adequat, o bé perquè això implicaria canviar la Constitució o finalment perquè tenim un Cap d'estat que és també bisbe de

l'Església Catòlica, tot això no són més que excuses, pròpies de les persones que no creuen que l'Estat Andorrà pugui ser totalment autònom.

Recordem que són precisament les persones que sempre han cregut en els valors democràtics que han estat al capdavant de la defensa del dret de les dones a decidir sobre aspectes tan íntims i tan privats com és el de la interrupció de l'embaràs. Des del respecte, però defensant per davant de tot la llibertat individual, bàsica i fonamental de tot estat modern i democràtic, és responsabilitat nostra donar la solució. La realitat del país és que avui per avui, la dona que estigui embarassada i això li comporti un risc de mort, o bé la nena o noia que hagi estat violada o bé la embarassada que una amniocentesi detecti malformacions fetals no podrà decidir de interrompre el seu embaràs. Per tant crec que Andorra ha de sortir de la llista de països que no volen atorgar al dret a la dona a decidir lliurement sobre la interrupció del seu embaràs i dit això la meva proposta de resolució és la següent:

Plantejar la despenalització de l'avortament en un termini de 12 setmanes en els següents supòsits:

1. Quan hi hagi perill de mort per a la mare.
2. Quan l'embaràs hagi estat provocat per violació o bé per incest.
3. Quan hi hagin malformacions físiques o psíquiques del fetus.
4. Quan hi hagin problemes socio-ecònomic per a la mare.”.